

anvendelse. Herunder må udbyderens engrosafdeling ikke videregive oplysningerne til udbyderens interne afdelinger, for eksempel en detailafdeling. Teleklagenævnets afgørelse må antageligt forstås sådan, at oplysninger ikke kan videregives, selvom de alene anvendes til de(t) formål til hvilke(t), de er givet. Dette medfører, at teleudbyderen ikke automatisk kan give rabat til sine kunder i tilfælde af delt anvendelse. På samme måde kan udbyderen ikke oplyse sine gælskuskunder (et andet teleselskab) om på hvilke forbindelser, der er delt anvendelse. Gensælgeren kan derfor nok på baggrund af opkrævningen fra netejeren vide, hvor mange af gensælgerens kunder, der har delt anvendelse af deres forbindelser, men ikke hvem kunderne er. Gensælgeren kan derfor ikke automatisk give rabatten videre til de relevante kunder.

2.1.3. Baggrund for forslaget

Det har vist sig vanskeligt at finde en effektiv løsning på »dobbeltækningsproblematikken« inden for den eksisterende lovgivning. Problemstillingen drejer sig grundlæggende om den konkrete udveksling af de oplysninger om anvendelsen af det elektroniske kommunikationsnet, som er nødvendige for at kunne fordele omkostningerne ved for eksempel leje af kobbernettet. Som det fremgår ovenfor, har Teleklagenævnet fastslået, at den gældende regulering indeholder et generelt forbud mod udveksling/videregivelse af oplysninger om anvendelsen af elektroniske kommunikationsnet.

Det har ikke været muligt at opnå enighed i telebranchen om, efter hvilket princip omkostningerne ved delt anvendelse af et elektronisk kommunikationsnet skal fordeles mellem de forskellige tjenestere/udbydere.

Teleklagenævnets afgørelse af 9. oktober 2007 er indbragt for domstolene. Imidlertid er der fundet behov for på nuværende tidspunkt at søge lovgivningen ændret. Dette skyldes dels, at der efter Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udviklings opfattelse er behov for en politisk afklaring af, hvilket princip omkostningerne ved anvendelse af et elektronisk kommunikationsnet skal fordeles efter, og dels at forhindre at problematikken opstår på andre elektroniske kommunikationsnet.

Der er overvejet en række forskellige løsningsmodeller, for eksempel forskellige omkostningsfordelingsmodeller (50/50 og 100/0), at gøre kobberforbindelsen til et slutbrugerprodukt og at løse problemstillingen gennem aftaler med branchen. Det har, som det fremgår, ikke været muligt at opnå en frivillig aftale med branchen om at løse problemstillingen. I den gæl-

dende udmøntning af telereguleringen er der endvidere ikke implementeret prisregulering i forholdet mellem teleselskaberne og den enkelte teleforbruger (på detailniveau). Inden for den gældende EU-regulering forudsættes det, at detailregulering kun bør indføres som en sidste udvej, såfremt engrosregulering vurderes at være utilstrækkelig for at sikre konkurrencen. Der kan for eksempel henvises til begrundelse (K(2003) 497 endelig udgave) til Kommissionens henstilling af 11/02/2003 om relevante markeder, p. 14, og til forsyningspligt-direktivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester), jf. præambelens betragtning 26.

Med henblik på at søge at løse dobbeltækningsproblematikken foreslås en løsningsmodel, der bygger på et 50/50-princip. Modellen fastsætter, hvordan udgifterne til anvendelse af et elektronisk kommunikationsnet skal fordeles mellem de tjenester, der benytter kommunikationsnettet. Modellen er valgt, fordi det vurderes, at den er bedst egnet til at opretholde den eksisterende balance mellem den infrastruktur- og den tjenestebaserede konkurrence. I forhold til den aktuelle problematik indebærer modellen, at udgifterne ved leje af TDC's kobberforbindelser skal fordeles ligeligt mellem de tjenester, som aktuelt benytter forbindelserne.

2.1.4. Forslagets indhold

Forslaget fastsætter, at der skal ske ligelig fordeling af omkostningerne på engrosniveau mellem de tjenester/teleudbydere, der benytter kommunikationsnettet, hvis der er delt anvendelse af kommunikationsnettet. Dette vil i praksis ske ved, at IT- og Telestyrelsen træffer afgørelse herom i form af en afgørelse om samtrafikpriser ved en pålagt priskontrolforpligtelse, jf. lovens § 51 f.

Den foreslåede model er fremtidssikret i forhold til den aktuelle dobbeltækningsproblematik derved, at det indførte princip om lighed også vil kunne finde anvendelse, hvis det elektroniske kommunikationsnet bliver anvendt af flere end to udbydere eller til mere end to formål, ligesom princippet også kan bruges ved andre elektroniske kommunikationsnet end kobbernettet, for eksempel fibernet.

Derudover indeholder lovforslaget en ændring af lovens § 64. Bestemmelsen skal fortolkes således, at § 64 ikke forbyder videregivelse af oplysninger, hvis modtageren af oplysningerne ikke gennem oplysningerne kan opnå en konkurrencemæssig fordel, og at oplysningerne alene må anvendes til de(t) de formål til